

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0333

Dato: 25. maj 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213 - Forslag til Lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål 20 af 21. maj 2010.

Troels Lund Poulsen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 20:

Ministeren bedes tilsende udvalget sit talepapir fra samrådet den 21. maj 2010 om L 213 - samrådsspørgsmål A (Udligningsskat af store pensionsudbetalinger), jf. L 213 - samrådsspørgsmål A.

Svar: Talepapiret til brug for samrådet den 21. maj 2010 om L 213 - samrådsspørgsmål A er vedlagt.

Talepunkter til besvarelse af samrådsspørgsmål A i Skatteudvalget den 19. maj 2010

Samrådsspørgsmål A

Er ministeren indstillet på at tage initiativer til at sikre, at personer, der har handlet i tillid til det gældende pensionssystem og de hertil knyttede skatteregler men som med skattereformen og de i lovforslaget foreslåede nye regler får en dårligere stilling, end de ville have gjort med den hidtil gældende lovgivning, kompenseres herfor? Er ministeren herunder indstillet på at sikre, enten at udbetalingsperioder på ratepensioner under udbetaling kan forlænges, eller at nye indbetalinger på en ratepension kan fradrages i beregningsgrundlaget for udligningsskatten?

Svar:

Tak for muligheden for at kunne være i samråd her i dag.

Regeringen har som bekendt den 28. april 2010 fremsat lovforslag nr. L 213 om udligningsskatten, og lovforslaget har været til 1. behandling den 11. maj.

Baggrunden for udligningsskatten er jo den, at indskud på pensionsordninger med løbende og ratevise udbetalinger fuldt ud kan fradrages i den personlige indkomst. For personer, der betaler topskat, er værdien af fradraget 59 pct. (ekskl. arbejdsmarkedsbidrag og kirkeskat) før Forårspakke 2.0. Før 1998 var værdien af fradraget endnu højere. Personer med høje indkomster har således kunnet indskyde beløb på pensionsordninger med meget høj fradragsværdi.

Som modstykke til fradraget for indbetalinger skal de udbetalinger, der sker fra ordningen, medregnes til den personlige indkomst.

Med skattereformen sættes marginals-katten markant ned fra 2010 og dermed også skatten på udbetalinger fra den pensionsformue, der allerede er opbygget. Det indebærer også, som det fremgår af regeringens aftale af 1. marts 2009 med Dansk Folkeparti om udlignings-skatten, en utilsigtet gevinst for den eksisterende pensionsopsparing, der er fradraget med højere marginals-katter.

Jeg bliver stillet 2 spørgsmål, som jeg vil forsøge at svare på.

For det *første* bliver jeg spurgt, om jeg vil kompensere de skatteydere, der med lovforslaget får en dårligere stilling, end de ville have fået med den hidtil gældende lovgivning.

Det er der efter min opfattelse ikke noget behov for.

Lovforslagets almindelige bemærkninger indeholder i pkt. 3.1.1 en redegørelse for de fordelingsmæssige konsekvenser af den midlertidige udlignings-skat. Tallene viser, at stort set alle de personer, der med forslaget kommer til at betale udlignings-skat, får en skattelettelse i forhold de regler, der ville gælde, hvis Forårspakke 2.0 ikke var gennemført.

Nogle ganske få vil ikke få nogen umiddelbar skattelettelse. Ifølge tabellen i lovforslagets almindelige bemærkninger drejer det sig om ca. 200 personer.

Det skyldes, at de har nogle helt særlige omstændigheder, der gør, at de ikke får så meget ud af skatteændringerne i Forårspakke 2.0. Det

drejer sig typisk om, at deres personlige indkomst forøges som følge af forårspakkens begrænsninger af fradragsregler. Det kan være de ændrede regler vedrørende indskud på ratepension, ændring af rejsefradragsreglerne eller andet, der gør det.

Så vidt jeg kan se, drejer det sig typisk om personer, der rammes af det loft på 100.000 kr. for fradrag ved indbetalinger på ratepensioner m.v., der er en del af Forårspakke 2.0.

For denne personkreds er der alene tale om en midlertidig skærpelse. Det skyldes, at større fradrag for pensionsindskud ville være blevet modsvaret af beskatning på udbetalingstidspunktet. Det fradragsloft på 100.000 kr., der er indført, bevirker således samlet set en skattefremrykning for disse personer. Til gengæld betaler de typisk kun 52,2 pct. i skat af grundlaget mod tidligere 59,7 pct. som følge af marginals-kattenedsættelserne i Forårspakke 2.0.

Så bliver jeg for det *andet* spurgt, om jeg - som den ene mulighed - vil være indstillet på, at udbetalingsperioden på ratepensioner kan forlænges, eller - som den anden mulighed - vil give mulighed for, at nye indbetalinger på en ratepension kan fradrages i grundlaget for udligningsskatten.

Lad mig først svare på spørgsmålet om udbetalingsperioden for en rateordning under udbetaling.

Ja, jeg vil sådan set godt undersøge nærmere, om der er mulighed for at indføre en sådan regel. Det ønske er også rejst under høringen over lovforslaget fra Finansrådet og Ældre Sagen. Jeg har allerede i

kommentaren til disse to høringssvar givet tilsagn om at undersøge muligheden.

En eventuel lovgivning vil i givet fald ikke kunne indføres inden for rammerne af lovforslag L 213. Det skyldes, at spørgsmålet må undersøges nærmere sammen med pensionsbranchen.

Det er ikke særligt indførelsen af udligningsskatten, der er årsagen til, at jeg giver tilsagn om at overveje, om der kan indføres en sådan regel.

I et progressivt skattesystem vil der - isoleret set – nemlig være incitament til at strække udbetalingsperioden for en rateordning længst muligt. Dermed har man også altid kunnet rejse et ønske om, at det bliver muligt at forlænge udbetalingsperioden *efter*, at udbetalingen er påbegyndt, for at mindske den progressive beskatning.

Ønsket er også blevet rejst tidligere. Men det er hidtil blevet afvist. Det er derfor nyt, når jeg i dag - ligesom i den kommentar, jeg har givet til de to høringssvar fra Finansrådet og Ældre Sagen - giver tilsagn om at undersøge, om reglerne på dette område skal eller kan ændres.

Reglerne for at vælge den periode, som en rateordning skal udbetales over, er allerede i dag ret fleksible. Pensionsopspareren skal blot, *inden* første rateudbetaling sker, vælge en udbetalingsperiode. Udbetalingen skal ske over mindst 10 år og højst 25 år. Dermed er hensynet til at vælge det udbetalingsforløb, der passer bedst til ens pensionsbehov, tilgodeset for langt de fleste.

Ved en ændring af vilkårene for udbetaling fra en ratepension *efter* det aftalte tidspunkt for første udbetaling - skal der i dag betales en afgift på 60 pct. ligesom ved en ophævelse i utide.

Hvorfor nu det? Ja, det hensyn, der ligger bag reglen om en afgift på 60 pct. er at undgå indkomstudjævning. Det vil sige, at det ikke er meningen, at man skal have mulighed for at standse udbetalingerne fra en ordning i et indkomstår, hvor udbetalingen vil indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten, og i stedet vælge udbetaling i et andet indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen vil være lavere, eventuelt fordi indkomsten er negativ.

Så reglen er for så vidt velbegrundet. Men heroverfor står imidlertid et andet hensyn. Det er efter min opfattelse i såvel samfundets som i pensionsopsparerens interesse, at pensionsopsparingen kan komme til udbetaling i hele den periode, hvor man er pensionist. På den måde er man sikret alderdomsforsørgelse i hele ens pensionisttilværelse.

Der kan derfor være anledning til - helt løsrevet fra udligningsskatten - at overveje, om der kan indføres mulighed for at forlænge udbetalingsperioden *efter* første rateudbetaling er sket. Sådanne overvejelser vil pensionsbranchen naturligvis skulle inddrages i, og de vil *ikke* kunne foretages inden for rammerne af lovforslaget, som jeg også har nævnt tidligere i dette samråd.

Som jeg har nævnt, er der ikke noget akut behov for at overveje en ændring af reglerne i forbindelse med L 213.

Så bliver jeg for det *tredje* spurgt, om jeg er indstillet på at indføre en regel om, at nye indbetalinger på en ratepension kan fradrages i grundlaget for udligningsskatten.

Hertil kan jeg svare klart nej. Det er jeg ikke indstillet på. Det er der flere grunde til.

For det *første* har jeg forstået spørgsmålet på den måde, at spørgeren gerne ser, at der bliver mulighed for *enten* at forlænge en rateordning, *eller* at der indføres fradrag i grundlaget for udligningsskatten. Som jeg netop har gjort rede for, overvejer jeg det første forslag.

For det *andet* er udligningsskatten midlertidig, idet den kun vil eksistere i 9 år. Af denne grund ser jeg ingen anledning til at overveje at indføre fradrag i grundlaget for udligningsskatten.

At indføre fradrag for indbetalinger i grundlaget for udligningsskatten vil blot komplicere skattesystemet yderligere. Hertil kommer, at det også uklart, hvordan en fradragsordning skulle udformes. Skal det i givet fald kun være indbetalinger på en rateordning, der skulle reducere grundlaget for udligningsskatten? Og skal indbetalingerne i givet fald kun kunne reducere grundlaget for udbetaling af rateordninger eller i alle udbetalinger omfattet af udligningsskatten.

Den *tredje* grund til, at jeg *ikke* er indstillet på at overveje forslaget, er, at indførelsen af en sådan mulighed vil føre til, at der vil blive foretaget indbetalinger på en rateordning alene med det formål at udskyde udbetalingen af pensionsordninger for at undgå udligningsskatten. Det vil sige pensionsindbetalinger, der ikke er begrundet i behov for en større pensionsopsparing.

Så derfor kan jeg heller ikke med baggrund i dette svare spørgeren, at jeg er interesseret i det, som spørgeren ønsker.

Lad mig til sidst sige vedrørende spørgsmålet om Genopretningspakken, at den ikke har nogen betydning for udformning af udligningsskatten.

Udligningsskatten har til formål delvist at udligne den skattefordel, der er knyttet til den eksisterende pensionsformue som følge af nedsættelsen af marginalsatten i Forårspakke 2.0. Derudover vil jeg gerne slå fast, at pensionister, der skal betale udligningsskat, kommer - ligesom alle andre - også til at bidrage til genopretning af den offentlige økonomi, så vi kommer sikkert ud af den internationale krise, der desværre også har ramt Danmark.